

Moje výhovorky sú na mieste?

Suspírium: „Vyslobodím ho, lebo sa ma pridrži, ochránim ho, lebo pozná moje meno. Keď ma bude vzývať, odpoviem mu, v súžení budem s ním, vytrhnem ho a oslávim. Nasýtím ho dlhým životom, ukážem mu svoju spásu.“ (Ž 91,14-16) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 516. 1, verš: „Ježišu, naše spasenie...“

Pozdrav: „Chváľte sa jeho svätým menom! Nech sa raduje srdce tých, čo hľadajú Hospodina! Dopytujte sa na Hospodina a jeho moc, ustavične hľadajte jeho tvár! Spomínajte na divy, ktoré konal,...“ (Žalm 105, 3-5a) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Knihe Zjavenia Jána v 19. kapitole v trinástom až v osemnástom verši takto: „Chváľte nášho Boha, všetci jeho služobníci, tí, čo sa ho bojíte, malí i veľkí!“ Počul som akoby hlas veľkého zástupu, ako hukot množstva vôd, a ako dunenie mohutných hromov, ktorý volal: „Haleluja! Lebo začal kraľovať Pán, náš všemohúci Boh. Radujme sa, plesajme a vzdávajme mu slávu, lebo nadišla Baránkova svadba a jeho nevesta sa pripravila. Bolo jej dovolené obliecť sa do čistého žiariaceho kmentu — lebo tým kmentom sú spravodlivé skutky svätých.“ Povedal mi: „Napíš: Blahoslavení sú tí, čo sú povolani na Baránkovu svadobnú hostinu.“ A doložil: „Toto sú pravdivé Božie slová.“ (Zjav 19,5-9) Amen. **Prosím, zaujmite si svoje miesta.**

Pieseň: Chválospev č. 516. 2-4. verše: „Aký svätý je to pocit...“

Vzdych: „Na čo by som mal teda čakať, Pane? Moja nádej sa upiera k tebe,... Potrebujete vytrvať, aby ste plnením Božej vôle dosiahli prisľúbenie.“ (Ž 39,8, Žid 10,36)

Lekcia: Evanjelium podľa Lukáša 14. kapitola 15-24. verše: „*Počul to jeden zo spolustolovníkov a povedal mu: „Blahoslavený, kto bude stolať v Božom kráľovstve.“ On mu však povedal: „Jeden človek pripravil veľkú večeru a pozval mnohých. Keď prišiel čas večere, poslal svojho sluhu, aby oznámil pozvaným: ‚Poďte, už je všetko pripravené.‘ No naraz sa všetci začali vyhovárať. Prvý mu povedal: ‚Kúpil som pole a musím si ho ísť obzrieť. Prosím ťa, ospravedlň ma!‘ Druhý povedal: ‚Kúpil som päť párov volov a idem ich vyskúšať. Prosím ťa, ospravedlň ma!‘ Ďalší zas povedal: ‚Oženil som sa, preto nemôžem prísť.‘²¹ Keď sa sluha vrátil, oznámil to svojmu pánovi. Vtedy sa pán domu rozhneval a povedal svojmu sluhovi: ‚Vyjdi rýchlo na cesty a do ulíc mesta a priveď sem chudobných a mrzákov, slepých a chromých!‘ Sluha povedal: ‚Pane, stalo sa, ako si rozkázal, ale ešte je miesto.‘ Nato pán povedal sluhovi: ‚Vyjdi na cesty a poľné*

cestičky a koho stretneš, prinúť ho vojsť, aby sa mi naplnil dom. Lebo hovorím vám, že ani jeden z tých, čo boli pozvaní, neokúsi moju večeru.“

Modlitba: Ježišu Kriste, Majster náš, ďakujeme Ti, že si nám dal útechu uprostred našej únavy a núdze a teraz stojíme pred Tebou a chválime Ťa, že sa svetu zjavuješ vo svetle evanjelia a náš vlastný život v Teba nachádza zmysel, a aj dnes dávaš príležitosť hľadať a nájsť Ťa. Velebíme Ťa, že si nám každý deň nablízku. Ďakujeme Ti za tento pracovný týždeň, za strávené dni v kruhu najbližších, za pomoc a za potešenie medzi tými, ktorými sme milovaní a ktorých i my milujeme. Vyznávame Ti, že veľa vecí sme zanedbali, sme spreneverili a sme odkladali. Ďakujeme, že hľadiac na Krista, zrkadlo Tvojej milosti a Tvojho vyvolenia, si dnes môžeme byť istí, že máme platné pozvanie do Tvojho kráľovstva. Modlíme sa, aby si nám napriek našim „oprávneným“ námietkam a výhovorkám podal pomocnú ruku a daj nám ochotu do srdca podvoliť sa dnes Tvojmu volaniu, veď skrze Teba, Spasiteľ náš, je všetko pripravené. Daj, aby sme tých, ktorí sú okolo nás, považovali za pozvaných, autenticky odovzdávali Tvoje pozvanie slovom, skutkom a znakmi radosti zo spoločenstva s Tebou. Prosíme, pomôž nám nezísť z cesty, ktorá vedie k spoločenstvu s Tebou a udržiava nás v spoločenstve s Tebou. Daj, aby sme v Tvojom spoznali pravdu a vierou ju prijali, veď Ty si ten, Ktorý nás vedieš po pravej ceste, žiješ a kraľuješ s Otcom a Duchom Svätým na veky vekov. Amen.

Pieseň: Žalm č. 23: „Hospodin je môj pastier milujúci, ...“

Vzdych: „Ty však, Hospodin, si môj štít, si moja sláva; pozdvihuješ mi hlavu. (Ž 3,4) Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Lukáša 14. kapitola . verš: *„Počul to jeden zo spolustolovníkov a povedal mu: „Blahoslavený, kto bude stolovať v Božom kráľovstve.“*

Ježiša oslavujúce živé kresťanské spoločenstvo, milí bratia a drahé sestry!
Ježiš kritizuje. Jeden z hostí na to reaguje a cíti nutkanie odpovedať Ježišovi: *„Blahoslavený, kto bude stolovať v Božom kráľovstve.“* Jeho poznámka bola úplne pravdivá, nikto nie je pozvaný na večeru pre svoje vlastné zásluhy a vyznamenania, preto by nikto nemal pokaziť príležitosť tým, že bude blýskať a trblietať svojimi domnelými zásluhami. Ani jeden hosť nemôže očakávať, že sa hostiteľovi odvdáči za jeho pohostinnosť dobrým správaním, sebazaprením a dodržiavaním Zákona. Žiaden hosť to nebude môcť hostiteľovi splatiť. Slávnostná

hostina je úplne bezplatný a nevýslovný dar, ktorý poskytuje úprimná štedrosť hostiteľa. Na základe tejto poznámky Ježiš ďalej hovorí o mesiášskej večeri. Najprv upozorňuje na veľkorysé ustanovenie, že toto bude veľká večera s množstvom hostí a dobre pripraveným jedlom. Spokojnosť bude vyššieho rádu ako obyčajné jedenie a pitie, pretože aj v tomto svete je hostina oveľa viac ako len prostriedok na upokojenie fyzického hladu. Obraz sviatočnej hostiny sa líši od obrazu jednoduchého spolustolovania. Spoločné stolovanie, to nie je iba rýchla konzumácia, pouličné stravovanie. Prvé ponaučenie Slova Božieho pre nás je presne to, že nie je v nás žiadna skutočná, Bohom daná potenciálna túžba, chuť alebo želanie, ktoré by sa nedalo uspokojiť, a skutočne sa očakáva ich najbohatšie a najveľkolepejšie splnenie. Toto pašijné obdobie je pre nás prípravou na skutočné stolovanie s Kristom. Očakávaj Pána, lebo všetko je pripravené. Vyčkaj na Jeho osobu, a pros o vieru istejšiu a stabilnejšiu, ktorá nielen verí do neznáma, ale pozná cieľ: kráľovstvo Božie. Po druhé, toto podobenstvo neuvádza mená hostí, ktorí sa skutočne budú tešiť na sviatočnú hostinu, ale spomína chudobných, zmračených, chromých a slepých. To sú ľudia, ktorí môžu mať pocit, akoby sa im svet posmieval. Život, ktorý mohol byť ich, je v kontraste s tými, ktorí si kúpili pôdu a voly i oženili sa. Skutočne naplnené možnosti i premárnené príležitosti máme pred sebou. Jedna kategória, ktorá bola pozvaná, všetko dostala, Hospodin ich akoby maznal, a nakoniec odmietnu pozvanie. Zdvorilo, ale jasne povedia nie. Majú na to právo. Druhých však privedú, ich zavedú na miesto, lebo sami to nezvládnu. Oklamane túžby sú zjavné v ich životoch. Hlboká neuspokojená túžba je prítomná v ich srdciach. Človek, ktorý sa ospravedlňuje a povie nie a človek, ktorý svetom odvrhnutý, Bohom prijatý, pretože jestvujú neobsadené miesta. Existuje mnoho ľudí, s ktorými svet takto zaobchádza a stále s nimi láme a metie emocionálne, duchovne a fyzicky. Boh však nič neľutuje. Uvoľnené miesta ponúka iným. Miesto je pre každého, ale záleží len na jednom, kto berie pozvanie vážne. Kristus svoju službu bral vážne, dokonca najvážnejšie. Svojou smrťou a

zmŕtvychvstaním prestieral večný stôl. Svojím živým a účinným Slovom ešte stále volá na nás, vŕahuje nás do spoločenstva. Nemáme čas? Dobre. Máme aj iné povinnosti a úlohy? Samozrejme. Vieme si predstaviť život aj inak? V poriadku. Je to preto, lebo sme príliš zaneprázdnení sami sebou, svojimi radosťami a problémami. Jeho stôl je prestretý. Jeho veľká večera je prichystaná. On má dostatok času. Ak sa ospravedlňuješ, ak hľadáš výhovorku, Otec nebeský nájde niekoho iného, kto zaujme tvoje miesto. Iní to zoberú a sú vďační za naše miesta. Opovrhovaní, odmietnutí, vyhladení, smädní a žízniaci sa poďakujú. Boh nestráca čas s tými, ktorí povedali nie na Jeho pozvanie. To, čo sa dnes zdá ako legitímna výhovorka, sa zajtra, bohužiaľ, ukáže ako fatálne prehliadnutie jedinej a jedinečnej šance. Pozvanie ešte platí, ale neplatí evidentne. Milosť Božia sa prejaví v životoch iných. Milosrdenstvo zapôsobí v životoch iných. Boh všetko, čo pripravil vo svojom Synovi, predkladá tebe, mne, ale nikdy nedovolí, aby Jeho milosť vyšla nadarmo. Naša spása je veľmi drahá a cenná. Boh za to zaplatil vysokú cenu a nedá sa to merať nákupom a predajom nehnuteľností alebo pôžitkom radostí a veselostí. On prehlásil všetko Svojou smrteľnou láskou v Ježišovi Kristovi, no ani konečný súd neskrýva. Odklad a odmietnutie sú nevhodné Jeho osoby, pretože *„Boh toho Ježiša, ktorého ste vy ukrižovali, urobil Pánom aj Mesiášom.“ (Sk 2,35)* Je veľa ľudí, ktorí sa tešia z darov Stvoriteľa, ale samotného Stvoriteľa považujú za tiaž. Dobrovoľne odmietajú milosť zjavenú v Ježišovi Kristovi. Hovoria nie tomu Pánovi, Ktorý vykazuje áno. Prijímajú pozemský život, čo iné môžu, ale uspokojuje ich to, síce myslia na večný život, ale opovrhujú ním, bez toho, aby to zakúsili už tu na zemi. Sami sa rozhodnú, ako o tom Ježiš hovorí: *„ani jeden z tých, čo boli pozvaní, neokúsi moju večeru.“* Po tretie, veľká večera sa bude konať bez ohľadu na našu odpoveď. Toto je varovanie, aby sme si uvedomili príhodný čas (viď. IIK 6,2) a čas navštívenia (viď. Lk 19,44) skrze Ježiša Krista. Pohľad na svet, na náš vlastný život v Kristovi sa ukazuje v novom svetle. Bude to príležitosť nájsť cestu k Bohu, opäť povedať

áno a nenechať sa odradiť v našom poslaní. Sme pozvaní na hostinu Baránkovu (Zjav 19), a to oficiálne. Z Ježišových úst vyznieva naliehavé varovanie ako súd. S Ježišom preniká do tohto sveta realita Božieho kráľovstva. Kristus je nezastaviteľný. Prebýva medzi nami. On prijal každé pozvanie, bol prítomný v domoch hriešnikov, stal sa ich priateľom, navštívil však aj domy farizejov a zákonníkov. Prisadol si ku každému. Spolustoloval s každým. Nikomu nepovedal nie. Rozhodol sa byť a konať vždy na Božej strane, zomrieť za všetkých a prijať službu poslušnú a pokornú. Všetko je pripravené a pozvanie platí nateraz. Musíme cítiť a pochopiť, že žijeme v posledných dňoch. Žijeme v „kvalifikovanej“ dobe, o ktorej hovorí Sväté Písmo. Nesprávajme sa ako prví pozvaní v podobenstve. My, ako cirkev a spoločenstvo Kristovo, ktorí toto pozvanie rozširujeme, sme povzbudení práve Pánom, aby sme neprestali pozývať len preto, že sa stretávame s odmietnutím. Ježiš tomu čelil tiež. Zomrel. V dome Boha a Otca nášho Pána Ježiša Krista je veľa príbytkov (viď. Jn 14,2) a dom sa naplní, nech sa stane čokoľvek. S apoštolom Pavlom v tomto svete svedčme jasne a zreteľne každému bez ohľadu na reakciu: ***„V mene Krista sme vyslanci a cez nás akoby Boh napomínal. V mene Krista vás prosíme: Zmierte sa s Bohom! Toho, ktorý nepoznal hriech, urobil za nás hriechom, aby sme sa v ňom stali Božou spravodlivosťou.“ (IIK 5,20-21)*** Toto je našou úlohou, keď berieme vážne Pánovo povolanie. Hlboko sa zamyslime nad tým, kde sa môžeme stretnúť s Božím pozvaním a ako naň odpovieme. Nech náš Boh, ktorý cez pašijné dni zapaluje svetlo v našich srdciach, vytrhne z tohto sveta zvukom svojej trúby, zavelí na poplach v našich životoch, aby našou nedbalosťou, neopatrnosťou a meškaním nebolo neskoro a dvere sa pred nami zavreli. Ďakujme Bohu, že skrze Ježiša Krista môžeme mať účasť na Jeho kráľovstve, lebo v Ňom pretrvávajúca radosť robí pozvaných pozvanými. Drahý brat a milá sestra! Tvoje miesto je tam, kde je Pán Ježiš, na to nikdy nezabudni. Nenechajme si ujsť príležitosť, kam sme sústavne pozývaní. Božie pozvanie platí a odpovedzme na to. Nech v našich

životoch nevládne falošný pocit bezpečia, lebo to o čom si myslíme, že sme perfektne nastavili, to sa z jedného dňa na druhý vytratí. Odmietnutím Kristovej lásky sa Božia milosť stáva súdom, ale prijatím pozvania prebýva v našich srdciach radosť a pokoj. Vyberme si správne a počínajme si múdro (viď. Kol 4,5), veď len tak budeme skutočne blahoslavení. Amen.

Modlitba: „Pozri, Hospodinova ruka nie je taká krátka, aby nemohla zachraňovať, a jeho ucho nie je také nedoslýchavé, žeby nepočulo. Sú to vaše viny, čo sa stali prekážkou medzi vami a vašim Bohom, a vaše hriechy zakryli jeho tvár pred vami, takže nepočuje, ...“ (Iz 59,1-2)

„No hovorím vám, že mnohí prídu od východu i západu a budú stolovať s Abrahámom, Izákom a Jákobom v nebeskom kráľovstve, ale synovia kráľovstva budú vyhodení von do tmy. Tam bude plač a škripanie zubami.“ (Mt 8,11-12)

„Hľa, títo prichádzajú zďaleka, tamtí od severu a západu a tí zasa z krajiny Siním.“ Plesajte, nebesá, jasaj, zem, plesaním zaznejte, vrchy, lebo Hospodin potešil svoj ľud, zľutoval sa nad svojimi poníženými.“ (Iz 49,12-13)

„Hospodin ho nato oslovil: „Odíď odtiaľto, obráť sa na východ a ukry sa pri potoku Kerít, ktorý je východne od Jordánu. Z potoka budeš piť a krkavcom som prikázal, aby ňa tam živili.“ Odišiel teda a urobil, ako prikázal Hospodin. Odišiel a usadil sa pri potoku Kerít, východne od Jordánu. Krkavce mu prinášali ráno i večer chlieb a mäso a z potoka pil.“ (IKrľ 17,2-6)

„Kto nás odlúči od Kristovej lásky? Súženie alebo úzkosť, prenasledovanie alebo hlad, nahota, nebezpečenstvo alebo meč?“ (R 8,35)

„Radostne budem jasaj v Hospodinovi, duša mi zaplesá v mojom Bohu, pretože ma zaodel rúchom spásy, plášťom spravodlivosti ma zahalil; ako ženícha, čo ako kňaz nosí plátený turban a ako snúbenicu okrášlenú skvostmi.“ (Iz 61,10)

Modlitba Pánova

Ofera: „Vďaka Bohu za jeho nevýslovný dar!“ (IIK 9,15) Amen.

Požehnanie: „Keď sa najedli, opýtal sa Ježiš Šimona Petra: „Šimon, syn Jána, miluješ ma väčšmi ako títo?“ Odpovedal mu: „Áno, Pane, ty vieš, že ňa mám rád.“ Ježiš mu povedal: „Pas moje baránky!“ (Jn 21,15) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 523: 1. 5-7. verše: „Srdce, spievaj, duša, plesaj, ...“